

РЕШЕНИЕ

№ 89

гр. Стара Загора, 12.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Въззивно гражданско дело № 20265500500166 по описа за 2026 година

Производството се води по реда на чл.435, ал.2 от Граждански процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по жалба на П. И. Р., ЕГН – ***, с адрес : гр. С.З., ***, в качеството ѝ на длъжник в производството по изп.д.№ 20245530400431 по описа на съдебно-изпълнителната служба / СИС / при Районен съд – Стара Загора, срещу постановление на държавния съдебен изпълнител от 09.01.2026 г. за налагане на глоба в размер на 100 евро поради неизпълнение на задължение за предаване на дете.

Жалбоподателката излага доводи, че обжалваното постановление е незаконосъобразно, т.к. неосъществяването на режима на лични контакти на детето с неговия баща се дължи на нежелание на самото дете, поради което не е налице неизпълнение от нейна страна.

Претендира се отмяна на обжалваното постановление.

В законоустановения срок възискателят К. П. Р. е подал възражение, с което е оспорил жалбата като неоснователна.

В писмените си мотиви по реда на чл.436, ал.3 от ГПК държавният съдебен изпълнител изразява становище за неоснователност на жалбата.

След запознаване със становищата на страните, мотивите на съдебния изпълнител и материалите по изпълнителното дело, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, т.к. е подадена от процесуално легитимирано лице, срещу подлежащо на обжалване действие на съдебния изпълнител, в предвидения в закона срок за обжалване.

Разгледана по същество съдът я намира за основателна, поради следните съображения:

С обжалваното постановление ДСИ е наложил глоба на П. И. Р. за неизпълнение на задължение за предаване на дете за осъществяване на съдебно-регламентирания режим на лични отношения между бащата К. П. Р. и детето П.К. Р. за времето от 06.12.2025 г. до 07.12.2025 г. и от 20.12.2025 г. до 21.12.2025 г.

Няма спор, че по силата на постановеното съдебно решение за тези периоди от време бащата има право на режим на лични отношения с дъщеря си.

От проведената от съдебния изпълнител на 27.11.2025 г. среща с детето, и с всеки от родителите, е установено, че П.К. Р. не желае да общува с баща си поради редица причини, част от които са начина, по който той демонстрира своята обич към нея на публични места, и начина, по който се държи по време на провеждане на режима на лични отношения помежду им.

Тези обстоятелства са потвърдени в заключението на представения от Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. С.З. социален доклад от 26.11.2025 г.

В същият авторът на доклада е отразил наличието на събрани данни, според които детето отказва контактите с бащата в законоустановения режим от съда, като посочва конкретни причини за своя отказ, които включват твърдения за неприемливо от гледна точка на детето поведение от страна на бащата /целувки по устата/ и злепоставяне/посещения в училище, от които детето се срамува, и негативни коментари за майката.

При това положение налагането на глоба на майката П. И. Р. се явява незаконосъобразно, т.к. не е налице неизпълнение от нейна страна на задължението ѝ за предаване на детето.

В случая майката се явява задълженото по силата на съдебното решение

лице, което следва да осигури предаването на детето на бащата за осъществяване на определения от съда режим на лични отношения.

Налаганата по реда на чл.528, ал.5 от ГПК глоба представлява санкция за неизпълнение на задължението на длъжника, когато режимът на лични отношения не се изпълнява поради причина, за която той отговаря.

Неизпълнението обаче може да се дължи и на нежелание на самото дете, какъвто е и настоящият случай.

В такава хипотеза съдебният изпълнител няма срещу кого да изпълнява чрез налагане на глоби или постановяване на принудително довеждане, т.к. детето не е задължено по силата на съдебното решение лице, а упражняващият родителските права родител не следва да носи отговорност за неизпълнението на режима, което е в резултат на нежеланието на детето да се вижда с другия родител.

В тези случаи изпълнението на съдебното решение следва да бъде осигурено чрез убеждаване на детето, че е в негов интерес да поддържа пълноценни отношения с двамата си родители, като в тази насока следва да бъде потърсено по-активно съдействие от страна на Дирекция „Социално подпомагане“.

В контекста на конкретният настоящ казус съдебният изпълнител следва да осигури съдействието на Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. С.З. за включването на бащата и детето в подходяща социална програма, която ще спомогне за преодоляване на възникналите проблеми в общуването помежду им, породени от порастването на П.К. Р. и навлизането ѝ във възраст, в която тя се оформя като личност със свой собствен мироглед, формиран на база лични възприятия, чувства и потребности, за чието зачитане от своите близки детето има очаквания.

По изложените съображения съдът приема, че при налагане на глобата на майката П. И. Р. държавния съдебен изпълнител е допуснал процесуално нарушение, обуславящо незаконосъобразността на постановлението за налагане на глоба, поради което същото следва да бъде отменено.

Относно разноските:

При този изход на делото П. И. Р. има право на разноски по делото.

Такива обаче не ѝ се присъждат, т.к. липсва отправено в тази насока

искане.

Водим от изложените мотиви и на основание чл.437, ал.4 от ГПК
Окръжен съд – Стара Загора

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно постановление на държавния съдебен изпълнител от 09.01.2026 г. по изп.д.№ 20245530400431 по описа на съдебно-изпълнителната служба при Районен съд – Стара Загора за налагане на глоба в размер на 100 евро на П. И. Р., ЕГН – ***, с адрес : гр. С.З., ***, поради неизпълнение на задължение за предаване на дете.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____